

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207887
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1415207887.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. - Q. L., o zaplatenie 239,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 222,11 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 152,11 eura od 03.07.2012 do 29.05.2015, zo sumy 182,11 eura od 30.05.2015 do 24.11.2015, zo sumy 222,11 eura od 25.11.2015 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,95 % ročne zo sumy 57,48 eura od 30.05.2015 do 24.11.2015, zo sumy 17,48 eura od 25.11.2015 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou doručenu súdu dňa 11.06.2015 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 239,59 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 239,59 eura od 03.07.2012 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 16.06.2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 3 462 eura. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 296,87 eura. Do dnešného dňa žalovaný uhradil sumu 3 474,96 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 23.06.2012 ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dnešného dňa však žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Uznesením č.k. 40Csp/350/2015-29 zo dňa 14.01.2016 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca (spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.).

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v konaní zostal celkom nečinný.

4. Podaním doručeným súdu dňa 01.12.2017 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 152,11 eura s príslušenstvom titulom uplatnených poplatkov. Ďalej zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 70 eur s príslušenstvom z dôvodu úhrad žalovaného počas súdneho konania, a to dňa 29.05.2015 v sume 30 eur a dňa 24.11.2015 v sume 40 eur. Žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 17,48 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 87,48 eura od 03.07.2012 do 29.05.2015, s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57,48 eura od 30.05.2015

do 24.11.2015, s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17,48 eura od 25.11.2015 do zaplata.

5. Keďže žaloba bola vzatá späť v časti o zaplata sumy celkom 222,11 eura s príslušenstvom ešte pred začatím pojednávania, súd v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v tejto časti zastavil.

6. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávania na termín 05.12.2017. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' na pojednávani s tým, že súhlasil s pojednávanim v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie doručené náhradným doručením v zmysle § 112 C.s.p., na pojednávania sa nedostavil, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil. Keďže ani jedna zo sporových strán nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd v zmysle § 180 C.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti.

7. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

7.1. Dňa 16.06.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky (č.l. 3 spisu), na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 3 000 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v 12 mesačných splátkach po 288,50 eura, celková suma pôžičky predstavovala 3 462 eur, ročná úroková sadzba 31 %, RPMN 31 %, priemerná RPMN 22,25 %, celkové náklady spotrebiteľa 462 eur, termín konečnej splatnosti 6/2012. Listom zo dňa 23.06.2012 (č.l. 5 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu dlžných splátok vo výške 1 276,55 eura jednorazovo najneskôr do 3 dní od doručenia listu. Podľa doručky na č.l. 6 spisu bol predmetný list uložený na pošte dňa 29.06.2012, pričom žalovaný si ho v odbernej lehote neprevzal. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 7 spisu) súd zistil, že žalovaný uhradil spolu 3 474,96 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015 v spojení s identifikáciou pohľadávky (č.l. 25-27 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila pohľadávku zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky na žalobcu.

8. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

8.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a).

8.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

8.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.5. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8.6. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúčelný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

8.7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8.8. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.9. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.10. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8.11. Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.12. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

8.13. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.14. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu 31.01.2013 s poukazom na § 10c) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra pôvodného žalobcu) a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v tejto súvislosti nebol tvrdený ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaný ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 16.06.2011 totiž neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, v zmluve je uvedené iba 6/2012, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že pôvodný žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevymedzil dostatočne určito (porov. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 16Co/267/2015 zo dňa 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012). Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky, v zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (288,60 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z

nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/102/2013 zo dňa 15.05.2013, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/203/2015 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 10Co/265/2015 zo dňa 30.11.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/443/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/70/2015 zo dňa 05.05.2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/31/2014 zo dňa 21.04.2015, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/88/2014 zo dňa 29.10.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/335/2014 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/178/2014 zo dňa 20.08.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/22/2015 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky v tomto rozsudku citované rozhodnutia dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie>, v ktorých súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Absencia vyššie uvedených náležitostí má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní bolo preukázané (nebolo to ani sporné), že pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3 000 eur, pričom žalovaný uhradil celkom sumu 3 544,96 eura (3 474,96 eura + 70 eur), teda žalovaný uhradil viac ako mu bolo poskytnuté, súd žalobu žalobcu (ktorého aktívna vecná legitímácia v konaní bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015) ako nedôvodnú zamietol.

10. Pre úplnosť súd uvádza, že k žalobe boli priložené aj Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 4 spisu), ktoré sú však písané takým drobným písmom, že sú takmer nečitateľné. Súd nevyklučuje, že časť z vyššie uvedených náležitostí zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky môžu byť obsiahnuté v týchto Všeobecných obchodných podmienkach. Aj keby tomu však tak bolo, nemalo by to žiadny vplyv na rozhodnutie súdu. Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž jednoznačne vyplýva, že tieto náležitosti musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu (teda ani Všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú navyše žalovaným ani podpísané, a teda nie je ani zrejmé, či s nimi bol pri uzatváraní samotnej zmluvy riadne oboznámený). Všeobecné obchodné podmienky by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali byť slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej forme dodávateľ skryl dojednanie pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Za úplne neprípustné považuje súd, ak pôvodný žalobca (ktorý Všeobecné obchodné podmienky vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil a naformuloval, vrátane zvolenia veľkosti písma) umiestnil do nich esenciálne náležitosti zmluvného vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu). Pôvodnému žalobcovi nič nebránilo, aby vyššie uvedené údaje týkajúce sa spotrebiteľského úveru uviedol priamo do zmluvy. Pokiaľ tak neurobil, ale uviedol ich vo Všeobecných obchodných podmienkach písaných takmer nečitateľným písmom, tak okrem toho, že konal v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, konal za vyššie uvedených okolností aj v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný, čo platí aj o obchodných podmienkach, pokiaľ majú tvoriť skutočnú súčasť zmluvy.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 152,11 eura s príslušenstvom procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti, čo možno hodnotiť ako jeho neúspech a zároveň úspech žalovaného (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M

Cdo 1/2007 zo dňa 31.08.2008). V časti o zaplatenie sumy 70 eur s príslušenstvom procesne zaviniť zastavenie konania žalovaný úhradou predmetnej sumy až po začatí konania. Vo zvyšnej časti žalovanej sumy nemal žalobca úspech. Z uvedeného je zrejmé, že v prevažujúcej časti mal v konaní úspech žalovaný, čím mu ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže mu ale v konaní žiadne trov nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).